

DECIZIE nr. 663 din 15 decembrie 2022

referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 100 alin. \(3\) partea introductivă din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002](#) privind circulația pe drumurile publice

EMITENT • CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
Publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 194 din 8 martie 2023

Data intrării în vigoare 08-03-2023

Prezenta formă este valabilă începând cu data de 08-03-2023 până la data de 11-03-2023

Marian Enache	- președinte
Mihaela Ciochină	- judecător
Cristian Deliorga	- judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	- judecător
Gheorghe Stan	- judecător
Livia Doina Stanciu	- judecător
Varga Attila	- judecător
Bianca Drăghici	- magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Eugen Anton.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 100 alin. \(3\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002](#) privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Constantin Rotaru în Dosarul nr. 7.869/270/2017 al Judecătoriai Onești și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 573D/2019.
2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.
3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 2.605D/2019, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate ridicată de Doru Rotar în Dosarul nr. 661/251/2019 al Judecătoriai Luduș.
4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.
5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, având în vedere identitatea de obiect al cauzelor, în temeiul [art. 53 alin. \(5\) din Legea nr. 47/1992](#) privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 2.605D/2019 la Dosarul nr. 573D/2019, care a fost primul înregistrat.
6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere, pe de o parte, jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv [Decizia nr. 1.314 din 4 octombrie 2011](#) și [Decizia nr. 331 din 10 martie 2011](#), iar, pe de altă parte, scopul și natura juridică diferită a celor două sancțiuni, una fiind o sancțiune contravențională principală, iar cea de-a doua fiind o sancțiune contravențională complementară care urmărește preîntâmpinarea unei stări de pericol. De asemenea, se arată că, în acest sens, Înalta Curte de Casație și Justiție, admitând recursul în interesul legii formulat, a stabilit că instanța de judecată nu poate reindividualiza/doza/anula pedeapsa complementară decât în măsura în care se constată un motiv de nulitate absolută a procesului-verbal de constatare a contravenției, situație în care vor fi anulate atât sancțiunea principală, cât și cea complementară.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin încheierile din 19 februarie 2019 și 11 septembrie 2019, pronunțate în dosarele nr. 7.869/270/2017 și nr. 661/251/2019, Judecătoria Onești și Judecătoria Luduș au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 100 alin. \(3\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002](#) privind circulația pe drumurile publice. Excepția a fost ridicată de Constantin Rotaru și de Doru Rotar în cauze având ca obiect soluționarea unor plângeri formulate

împotriva proceselor verbale de constatare și sancționare a unor contravenții la regimul circulației rutiere.

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate, în Dosarul nr. 573D/2019, autorul excepției susține, în esență, că, pentru o pretinsă neacordare de prioritate, a fost pedepsit de două ori, respectiv prin suspendarea exercitării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 30 de zile și, totodată, prin sancțiunea amenzii, fiind încălcat principiul non bis in idem statuat prin [art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenția](#) pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Or, potrivit [art. 20 alin. \(2\) din Constituție](#), în cazul unor neconcordanțe între pactele și tratatele internaționale la care România este parte, au prioritate reglementările internaționale. În susținerea criticilor formulate, invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv Hotărârea din 3 octombrie 2002, pronunțată în Cauza Zigarella împotriva Italiei, și Hotărârea din 26 aprilie 1995, pronunțată în Cauza Fischer împotriva Austriei, la soluționarea cărora instanța europeană a avut în vedere principiul non bis in idem, statuând aplicabilitatea acestuia chiar și în cazul unei simple urmăriri.

9. De asemenea, în Dosarul nr. 2.605D/2019, autorul excepției susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât sancțiunea complementară prevăzută în cuprinsul textului de lege criticat se aplică automat, fără a oferi instanței posibilitatea de a cenzura această măsură, independent de sancțiunea principală a amenzii contravenționale. În același sens mai arată că, în situația în care o persoană este nemulțumită numai de aplicarea sancțiunii complementare a suspendării dreptului de a conduce, aceasta nu poate fi atacată separat în justiție, fapt ce îngreuește accesul liber la justiție al părții nemulțumite. De asemenea, legislația penală prevede posibilitatea individualizării atât sub aspectul necesității, cât și sub aspectul întinderii a pedepselor complementare, printre care se regăsește și dreptul de a conduce vehicule, însă în cazul angajării răspunderii contravenționale nu există posibilitatea înlăturării sancțiunii complementare sau a aplicării acesteia pe o durată mai mică. Prin urmare, nu este justificat ca instanța de judecată să poată individualiza sancțiunea principală, dar să nu aibă posibilitatea individualizării sancțiunii complementare, aspect ce conduce la încălcarea rolului constituțional al instanțelor judecătorești și al dreptului la un proces echitabil.

10. Judecătoria Onești apreciază că prevederile [art. 100 alin. \(3\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002](#) nu sunt de natură a încălca dispozițiile constituționale și nu restrâng exercițiul unor drepturi constituționale. Astfel, instanța reține că dispozițiile criticate reglementează la [lit. a\) -g\) o serie de contravenții, partea introductivă a alin. \(3\)](#) stabilind sancțiunile corespunzătoare acestora, și anume, în teza întâi, amenda, ca sancțiune principală, precum și, la teza a doua, aplicarea sancțiunii contravenționale complementare a suspendării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 30 de zile. În cazul săvârșirii unor contravenții la regulile de circulație rutieră, reglementarea prin lege, pe lângă sancțiunea principală - amenda, și a uneia sau a mai multor sancțiuni complementare prevede, în deplin acord cu principiile care fundamentează statul de drept, sancționarea unor fapte de încălcare a legii care pun în pericol siguranța circulației rutiere, în scopul prevăzut încă din primul articol al [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002](#), respectiv asigurarea desfășurării fluente și în siguranță a circulației pe drumurile publice, precum și ocrotirea vieții, integrității corporale și a sănătății persoanelor participante la trafic sau aflate în zona drumului public, protecția drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor respective, a proprietății publice și private, precum și a mediului. Așa fiind, apare ca justificată reglementarea prin lege a aplicării sancțiunii complementare a suspendării exercitării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 30 de zile. Sancțiunea complementară a suspendării exercitării dreptului de a conduce pentru o perioadă limitată de timp, respectiv 30 de zile, constituie o măsură ce are ca scop preîntâmpinarea săvârșirii unor noi fapte de natură contravențională.

11. Judecătoria Luduș, contrar [art. 29 alin. \(4\) din Legea nr. 47/1992](#), nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

12. Potrivit prevederilor [art. 30 alin. \(1\) din Legea nr. 47/1992](#), încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile [Constituției](#), precum și [Legea nr. 47/1992](#), reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor [art. 146 lit. d\) din Constituție](#), precum și ale [art. 1 alin. \(2\)](#), ale [art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992](#), să soluționeze

excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit dispozitivului încheierilor de sesizare, dispozițiile [art. 100 alin. \(3\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002](#) privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2006, cu modificările și completările ulterioare, care la data sesizării aveau următorul conținut: *Constituie contravenție și se sancționează cu amenda prevăzută în clasa a II-a de sancțiuni și cu aplicarea sancțiunii contravenționale complementare a suspendării exercitării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 30 de zile săvârșirea de către conducătorul de autovehicul, tractor agricol sau forestier ori tramvai a următoarelor fapte:*

a) depășirea coloanelor de vehicule oprite la culoarea roșie a semaforului sau la trecerile la nivel cu calea ferată;

b) neacordarea priorității de trecere pietonilor angajați în traversarea regulamentară a drumului public prin locurile special amenajate și semnalizate, aflați pe sensul de deplasare a autovehiculului, tractorului agricol sau forestier ori tramvai;

c) neacordarea priorității de trecere vehiculelor care au acest drept;

d) nerespectarea semnificației culorii roșii a semaforului;

e) nerespectarea regulilor privind depășirea;

f) nerespectarea semnalelor, indicațiilor și dispozițiilor polițistului rutier aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu;

g) neprezentarea la unitatea de poliție competentă pe raza căreia s-a produs un accident de circulație din care au rezultat numai pagube materiale, cu excepția cazurilor prevăzute la [art. 79 alin. \(2\)](#).

16. Curtea observă că, ulterior sesizării sale, dispozițiile [art. 100 alin. \(3\) lit. b\) și c\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002](#), dispoziții în temeiul cărora au fost sancționați contravențional autorii excepției, au fost abrogate prin [art. I pct. 11 din Ordonanța Guvernului nr. 1/2022](#) pentru modificarea și completarea [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002](#) privind circulația pe drumurile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 28 ianuarie 2022. În prezent aceste contravenții, respectiv neacordarea priorității de trecere pietonilor angajați în traversarea regulamentară a drumului public prin locurile special amenajate și semnalizate, aflați pe sensul de deplasare a autovehiculului, tractorului agricol sau forestier ori tramvaiului și neacordarea priorității de trecere vehiculelor care au acest drept, sunt prevăzute de [art. 101 alin. \(3\) lit. e\) și f\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002](#), legiuitorul majorând aplicarea sancțiunii contravenționale complementare a suspendării dreptului de a conduce la o perioadă de 60 de zile, față de reglementarea anterioară când perioada era de 30 de zile. Însă, din analiza notelor scrise ale autorilor excepției, Curtea observă că aceștia critică partea introductivă a [art. 100 alin. \(3\)](#) referitoare la sancțiunea contravențională complementară a suspendării exercitării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 30 de zile și, prin urmare, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile [art. 100 alin. \(3\) partea introductivă din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002](#).

17. Autorii excepției consideră că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor din [Constituție cuprinse în art. 20 alin. \(2\)](#) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și [art. 21](#) privind accesul liber la justiție. De asemenea, se invocă [art. 4 privind dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori din Protocolul nr. 7 la Convenția](#) pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate și sintetizând criticile formulate, Curtea reține că autorii acesteia critică sancțiunea contravențională complementară a suspendării exercitării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 30 de zile, prevăzută de partea introductivă a dispozițiilor [art. 100 alin. \(3\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002](#), din două perspective: pe de o parte, consideră că o persoană este pedepsită de două ori pentru aceeași faptă, iar, pe de altă parte, consideră că lipsa posibilității judecătorului de a individualiza sancțiunea este neconstituțională.

19. Curtea observă că, potrivit [art. 96 alin. \(1\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002](#), sancțiunile contravenționale complementare au ca scop înlăturarea unei stări de pericol și preîntâmpinarea săvârșirii altor fapte interzise de lege și se aplică prin același proces-verbal prin care se aplică și sancțiunea principală a amenzii sau avertismentului, iar sancțiunea suspendării exercitării dreptului de a conduce, pe timp limitat, este prevăzută la [alin. \(2\) lit. b\)](#) al aceluiași articol.

20. În jurisprudența sa, analizând dispozițiile [art. 100 alin. \(3\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002](#) privind circulația pe drumurile publice, Curtea a reținut că acestea reglementează, la [lit. a\) -g\)](#), o serie de contravenții, partea introductivă a [alin. \(3\)](#) stabilind sancțiunile corespunzătoare acestora, și anume, în teza întâi, amenda, ca sancțiune principală, precum și, la teza a doua, aplicarea sancțiunii contravenționale complementare a suspendării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 30 de zile. În cazul săvârșirii unor contravenții la regulile de circulație rutieră, reglementarea prin lege,

pe lângă sancțiunea principală - amenda, și a uneia sau a mai multor sancțiuni complementare nu este de natură a încălca dispozițiile constituționale și nu restrânge exercițiul unor drepturi constituționale, ci prevede, în deplin acord cu principiile care fundamentează statul de drept, sancționarea unor fapte de încălcare a legii care pun în pericol siguranța circulației rutiere, în scopul prevăzut încă din primul articol al [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002](#), respectiv "asigurarea desfășurării fluente și în siguranță a circulației pe drumurile publice, precum și ocrotirea vieții, integrității corporale și a sănătății persoanelor participante la trafic sau aflate în zona drumului public, protecția drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor respective, a proprietății publice și private, cât și a mediului". Așa fiind, apare ca justificată reglementarea, prin lege, a aplicării sancțiunii complementare a suspendării exercitării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 30 de zile (a se vedea în acest sens [Decizia nr. 661 din 24 octombrie 2017](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 25 ianuarie 2018, paragrafele 21 și 24, [Decizia nr. 331 din 10 martie 2011](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 348 din 19 mai 2011, și [Decizia nr. 1.047 din 13 noiembrie 2007](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 816 din 29 noiembrie 2007). De asemenea, prin [Decizia nr. 854 din 18 octombrie 2012](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 835 din 12 decembrie 2012, Curtea a statuat că "reglementarea de către legiuitor a aplicării obligatorii, împreună cu sancțiunea principală a amenzii, a sancțiunii complementare a reținerii permisului de conducere sau a dovezii înlocuitoare a acestuia, (...) este consecința legăturii directe în care se află cu fapta sancționată și a pericolului social sporit al acesteia".

21. Cât privește critica potrivit căreia prin textul de lege criticat o persoană este pedepsită de două ori pentru aceeași faptă, respectiv cu amendă, ca sancțiune principală, și cu sancțiunea contravențională complementară a suspendării exercitării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 30 de zile, fiind încălcat principiul non bis in idem statuat prin [art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenție](#), Curtea constată netemeinicia acesteia.

22. Astfel, cu privire la sancțiunile contravenționale, principale și complementare, prin [Decizia nr. 381 din 8 iunie 2021](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 1 septembrie 2021, paragraful 49, Curtea a reținut că au adresabilitate generală și au atât un rol preventiv-educativ, cât și unul represiv și punitiv, reprezentând o formă de constrângere care vizează, în special, patrimoniul făptuitorului. Aplicarea sancțiunilor contravenționale, respectiv sancționarea propriuzisă a subiectului de drept pentru nesocotirea normelor de drept contravențional, are loc potrivit unor principii, similar sancțiunilor de drept penal. În acest sens, prin [Decizia nr. 197 din 9 aprilie 2019](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 438 din 3 iunie 2019, paragraful 31, Curtea a reținut principiul legalității sancțiunilor contravenționale, principiul proporționalității sancțiunilor contravenționale și principiul unicității aplicării sancțiunilor contravenționale (non bis in idem). Potrivit principiului proporționalității, toate sancțiunile principale sau complementare aplicate contravenientului trebuie să fie dozate în funcție de gravitatea faptei. Acest principiu își găsește corespondent în dispozițiile [art. 5 alin. \(5\) și \(6\) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001](#), potrivit cărora "Sancțiunea stabilită trebuie să fie proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite", iar "Sancțiunile complementare se aplică în funcție de natura și de gravitatea faptei". La stabilirea proporționalității sancțiunii cu gradul de pericol social al faptei, agentul constator care aplică sancțiunea trebuie să analizeze criteriile generale prevăzute în [art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001](#), precum și alte criterii speciale, dacă este cazul.

23. De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a analizat în jurisprudența sa contravențiile prevăzute de [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002](#), statuând în sensul că faptele sancționate contravențional din acest act normativ intră în sfera de aplicare a noțiunii de acuzație penală din [art. 6 din Convenție](#), iar garanțiile prevăzute în materie penală, inclusiv cele care decurg din principiul non bis in idem, sunt aplicabile (Decizia de inadmisibilitate din 28 iunie 2011, pronunțată în Cauza Ioan Pop împotriva României, paragraful 27).

24. Prin urmare, în materie contravențională, respectarea principiului non bis in idem are semnificația neaplicării pentru aceeași faptă contravențională a două sau mai multe pedepse principale, iar nu aplicarea unei pedepse principale și a uneia complementare. În același sens sunt și dispozițiile [art. 5 alin. \(7\) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001](#) privind regimul juridic al contravențiilor - legea generală în materie contravențională - care prevăd, în mod clar, că pentru una și aceeași contravenție se pot aplica numai o sancțiune contravențională principală și una sau mai multe sancțiuni complementare.

25. Așadar, dacă s-ar accepta teza susținută de autorul excepției, în sensul că prin aplicarea unei sancțiuni complementare, pe lângă sancțiunea principală, s-ar încălca principiul non bis in idem, ar fi lipsită de rațiune instituirea prin lege a sancțiunii contravenționale complementare a suspendării exercitării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 30 de zile. Or, așa cum s-a reținut, scopul instituirii prin lege a acestei măsuri este pe deplin justificat din perspectiva interesului general ocrotit, iar măsura criticată duce la îndeplinire componenta preventivă a sancțiunii complementare, aceasta

având rolul de a preveni săvârșirea de către conducătorul auto a unor fapte având consecințe mai grave pentru participanții la trafic.

26. Curtea nu poate reține nici susținerea referitoare la reglementarea cumulativă a mai multor sancțiuni pentru aceeași faptă, întrucât, prin [Decizia nr. 644 din 17 mai 2011](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 502 din 14 iulie 2011, analizând o critică identică, a constatat că, în cazul săvârșirii unor contravenții la regulile de circulație rutieră, reglementarea prin lege, pe lângă sancțiunea principală - amenda -, și a uneia sau mai multor sancțiuni complementare nu este de natură a încălca dispozițiile constituționale, aceste sancțiuni având drept scop înlăturarea stării de pericol și preîntâmpinarea săvârșirii altor fapte interzise.

27. Referitor la critica de neconstituționalitate privind încălcarea accesului liber la justiție, din perspectiva lipsei posibilității judecătorului de a individualiza sancțiunea complementară, Curtea constată netemeinicia acestei susțineri. Astfel, prin [Decizia nr. 661 din 24 octombrie 2017](#), precitată, paragraful 26, analizând invocarea dreptului la un proces echitabil, consacrat de [art. 21 din Constituție](#) și de [art. 6 din Convenție](#), Curtea a reținut că [art. 100 alin. \(3\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002](#) conține norme de drept material, substanțial, fără a avea implicații la nivel procesual, astfel că nu se poate susține încălcarea dreptului menționat, drept eminamente aplicabil într-un cadru procesual sau preprocesual.

28. Cât privește lipsa posibilității judecătorului de a individualiza pedeapsa, se constată netemeinicia acesteia, având în vedere că judecătorul poate individualiza pedeapsa principală, iar cea complementară este prevăzută de lege.

29. Cu privire la susținerea potrivit căreia sancțiunea contravențională complementară a suspendării exercitării dreptului de a conduce nu poate fi atacată separat în justiție, prin [Decizia nr. 194 din 23 martie 2017](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 426 din 8 iunie 2017, paragraful 16, Curtea a reținut că în cuprinsul normei legale criticate - [art. 100 alin. \(3\) lit. b\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002](#) - nu există nicio prevedere ce ar putea conduce la concluzia că petentul nu își poate formula plângerea în așa manieră încât să evedențieze intenția sa de a contesta sancțiunea complementară a suspendării exercitării dreptului de a conduce un autovehicul, tractor agricol sau forestier ori tramvai, astfel încât nu poate fi reținută critica potrivit căreia textul de lege criticat îngreudește liberul acces la justiție.

30. Mai mult, referitor la perioada de suspendare a exercitării dreptului de a conduce, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor [art. 104 alin. \(1\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002](#), la cererea titularului permisului de conducere, aceasta se reduce cu o treime, de către șeful poliției rutiere a județului sau a municipiului București pe raza căreia a fost săvârșită fapta ori de către șeful poliției rutiere din Inspectoratul General al Poliției Române, după caz, dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții: a) a fost declarat admis la testul de verificare a cunoașterii regulilor de circulație; b) a obținut permisul de conducere cu cel puțin un an înainte de săvârșirea faptei.

31. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul [art. 146 lit. d\)](#) și al [art. 147 alin. \(4\) din Constituție](#), al [art. 1-3](#), al [art. 11 alin. \(1\) lit. A.d\)](#) și al [art. 29 din Legea nr. 47/1992](#), cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Constantin Rotaru în Dosarul nr. 7.869/270/2017 al Judecătorei Onești și de Doru Rotar în Dosarul nr. 661/251/2019 al Judecătorei Luduș și constată că dispozițiile [art. 100 alin. \(3\) partea introductivă din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002](#) privind circulația pe drumurile publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Onești și Judecătorei Luduș și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 decembrie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE
Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

